

ارزیابی اکوتیپ‌های گاودانه از نظر تحمل به خشکی در شرایط آب و هوایی رفسنجان

محدثه غنی‌پور گورکی^۱، سیدرسول صحافی^۲، علی‌اکبر محمدی میریک^۳ و اصغر رحیمی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

۲- استادیار دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان، (نویسنده مسؤل: s.r.sahhafi@vru.ac.ir)

۳ و ۴- استادیار و دانشیار دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

تاریخ دریافت: ۹۷/۱۰/۲۱ تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۳/۰۵

صفحه: ۱۴۴ تا ۱۵۳

چکیده

در پژوهش حاضر، ۱۶ اکوتیپ گاودانه (*Vicia ervilia* L.)، در سه محیط بدون تنش، تنش ملایم و تنش شدید خشکی (به ترتیب آبیاری پس از ۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیر) از نظر برخی صفات مورفولوژیک مرتبط با تحمل به خشکی مورد مقایسه قرار گرفتند. این سه آزمایش در مزرعه پژوهشی دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان در سال زراعی ۹۷-۱۳۹۶ در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار آزمایش انجام شد. نتایج تجزیه واریانس مرکب صفات نشان داد که اکوتیپ‌های مورد بررسی از نظر همه صفات مورد مطالعه به جز وزن هزاردانه اختلاف معنی‌داری ($p < 0.01$) داشتند و بنابراین از نظر بیشتر صفات تنوع بالایی را داشتند. بر اثر تنش ملایم و تنش شدید خشکی صفات ارتفاع ساقه، طول ریشه، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، تعداد دانه در بوته، وزن خشک اندام هوایی و عملکرد دانه به طور معنی‌داری کاهش یافتند. به طور میانگین اکوتیپ باقی‌ت با تولید ۸۲/۳۴۵ گرم در مترمربع زیست‌توده و ۳۵/۰۳۸ گرم در مترمربع عملکرد دانه، بیشترین مقادیر را بین سایر اکوتیپ‌ها داشت. نتایج مقایسه میانگین اکوتیپ‌های مورد مقایسه نشان داد که در شرایط تنش و بدون تنش خشکی بیشترین ثبات در تولید عملکرد دانه به ترتیب در اکوتیپ‌های باقی‌ت و سقزچی و بیشترین ثبات در تولید اندام هوایی به ترتیب در اکوتیپ‌های قره‌آغاج و باقی‌ت مشاهده شد. به طور کلی اکوتیپ‌هایی که کمتر تحت تأثیر تنش خشکی از نظر صفات مورد بررسی قرار گرفتند می‌توانند به عنوان اکوتیپ‌های متحمل به خشکی در برنامه‌های به‌نژادی آینده مورد استفاده قرار گیرند.

واژه‌های کلیدی: گاودانه، تنش خشکی، مقاومت، عملکرد دانه

مقدمه

در میان عوامل محیطی، خشکی عامل عمده‌ای است که تولید جهانی کشاورزی را محدود می‌سازد (۱۳). تنش خشکی تقریباً کلیه جنبه‌های رشد گیاه و اکثر فرآیندهای فیزیولوژیک آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۱۲). گاودانه با نام علمی *Vicia ervilia* L. گیاهی است یکساله از خانواده لگومینوز از جنس ماشک‌ها، زیر تیره پروانه‌آسایان (Papilionaceae) و تیره بقولات (Leguminosae)، که کشت دیم گیاه گاودانه از سال‌های قبل در غرب و شمال غرب ایران مرسوم بوده و از لحاظ اکولوژیکی سازگار با شرایط خشکسالی و پراکنش نامطلوب باران بوده است (۱۴، ۱۱). دانه گاودانه ماده خوراکی غنی از انرژی، پروتئین و منبع مناسبی از مواد معدنی و اسید آمینه‌های ضروری است. این دانه حاوی ۲۶/۶۵ درصد پروتئین و ۱۸/۱۰ مگاژول بر کیلوگرم انرژی خام است (۱۶) و می‌تواند به عنوان یک ماده خوراکی مناسب با قابلیت هضم و تجزیه‌پذیری بالا در جیره نشخوارکنندگان مورد استفاده قرار گیرد (۱۵). دانه گاودانه نسبتاً ارزان است و به قیمتی حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد سویا قابل‌خریداری است و می‌تواند جایگزین سویا در جیره غذایی دام و طیور گردد (۲). از آنجایی که بخش زیادی از اراضی ایران در مناطق خشک و نیمه‌خشک قرار دارد بدست آوردن لاین‌های با حداکثر عملکرد در شرایط کم‌آبی باعث گسترش سطح زیر کشت گیاه گاودانه در مناطق مختلف ایران بویژه در مناطقی که احتمال کمبود آب در مراحل حساس رشدی بالا بوده و یا کمبود آب مانع کشت آن می‌شود، خواهد شد.

ارزیابی درجه تحمل به تنش خشکی ژنوتیپ‌های مختلف گاودانه توسط محققین اندکی مورد مطالعه قرار گرفته است. در این زمینه عملکرد دانه لاین‌های گاودانه در شرایط دیم و آبی توسط فتحی رضائی و همکاران (۸) در موسسه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه مقایسه گردید. در این تحقیق ۱۵ لاین با منشأ خارجی که از ایکاردا ارسال شده بودند به همراه یک لاین بومی از مراغه به عنوان شاهد مورد ارزیابی قرار گرفتند. لاین بومی مراغه بهترین لاین از لحاظ تحمل به خشکی با توانایی تولید عملکرد بالا در هر دو محیط دیم و آبی شناخته شد و لاین‌های Sel 2644 و Sel 2647 با منشأ کشور بلغارستان در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند. فخرواعظی (۷) سازگاری و پایداری عملکرد ۹ رقم گاودانه در شرایط دیم را در ایستگاه‌های تحقیقاتی مراغه و اردبیل مورد بررسی قرار داد و ارقام مختلف مورد بررسی را از نظر عملکرد علوفه، زودرسی و ارتفاع بوته گروه‌بندی نمود و ارقام VE-2561-Bulgaria، اردبیل و مراغه را به ترتیب جهت کشت بهاره در مناطق مورد بررسی و یا مناطق مشابه معرفی کرد. همچنین در تحقیق دیگری واکنش ۱۴ توده بومی گاودانه از لحاظ عملکرد و کیفیت علوفه در شرایط آبی و دیم شهرستان خرم‌آباد توسط سهپوند و اشرف جعفری (۲۰) مطالعه شد و توده‌های مسعود آباد، زان، زاغه خرم‌آباد و الشتر به عنوان توده‌های متحمل به خشکی گزارش شدند.

گاودانه با داشتن ارزش غذایی بالا می‌تواند جایگزین بخشی از مکمل‌های پروتئینی گیاهی مورد استفاده در تغذیه نشخوارکنندگان شود که در حال حاضر بخش عمده‌ی آن از

زراعی - مورفولوژیک صورت گرفت. مشخصات اکوتیپ‌های مورد بررسی به شرح جدول ۱ می‌باشد.

عملیات تهیه زمین جهت اجرای آزمایش شامل شخم، دیسک، تسطیح و ایجاد جوی پشته در زمستان ۱۳۹۶ انجام شد. کود مورد نیاز براساس نتایج آزمایش تجزیه خاک به زمین داده شد و بذور قبل از کاشت به وسیله کاربوکسین ضدعفونی شدند. کشت هر سه آزمایش به طور همزمان در تاریخ بیستم اسفند ماه ۱۳۹۶ انجام شد و بلافاصله بعد از کاشت، نخستین آبیاری انجام گرفت. بذره‌های هر اکوتیپ بر روی دو پشته به طول دو متر و دو خط در هر پشته برای هر واحد آزمایشی کشت شدند. فاصله بین دو پشته داخل هر واحد آزمایشی و همچنین بین واحدهای آزمایشی ۵۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. بعد از سبز شدن تمامی اکوتیپ‌ها و برطرف شدن خطر از بین رفتن گیاهان، بوته‌ها بر روی خط کشت تنک گردیدند به شکلی که بین آن‌ها ۱۵ سانتی‌متر فاصله ایجاد شد. بین بلوک‌ها و آزمایش‌ها به ترتیب یک و دو متر فاصله در نظر گرفته شد. کلیه‌ی عملیات زراعی انجام شده، مانند سله‌شکنی و وجین به شکل دستی به صورت یکنواخت انجام شد. عملیات برداشت از اواسط خردادماه آغاز و تا اوایل تیرماه براساس زمان رسیدگی هر اکوتیپ ادامه داشت. در این آزمایش صفات ارتفاع ساقه در زمان رسیدگی، طول ریشه در زمان رسیدگی، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و تعداد دانه در بوته بر روی چهار بوته تصادفی در هر واحد آزمایشی و صفات وزن هزار دانه، وزن خشک اندام هوایی و عملکرد دانه از کلیه بوته‌های خطوط میانی هر واحد آزمایشی با حذف اثر حاشیه واحدهای آزمایشی اندازه‌گیری شدند. برای بررسی همگنی واریانس‌ها از آزمون بارتلت استفاده شد و تجزیه و تحلیل داده‌ها به روش تجزیه مرکب بوسیله نرم‌افزار آماری SAS 9.1 انجام گرفت و میانگین تیمارها با آزمون دانکن در سطح پنج درصد مقایسه شدند. نمودارها توسط نرم‌افزار Excel رسم گردیدند.

خارج کشور تأمین می‌شود. باتوجه به شرایط آب و هوایی ایران که همواره با مشکل محدودیت آب لازم برای عملکرد رضایت‌بخش، مواجه است و همچنین کارهای تحقیقاتی بسیار اندکی که روی گیاه گاودانه انجام گرفته است، تحقیق حاضر به منظور بررسی اثر تنش خشکی بر صفات مختلف گیاه گاودانه و شناسایی اکوتیپ‌های گاودانه متحمل به خشکی در شرایط اقلیمی شهرستان رفسنجان انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور ارزیابی و مقایسه اکوتیپ‌های مختلف گاودانه از نظر مقاومت به تنش خشکی، سه آزمایش به صورت جداگانه در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار طی سال زراعی ۹۷-۱۳۹۶ در مزرعه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان انجام گرفت. ارتفاع محل آزمایش از سطح دریا ۱۴۶۹ متر و در ۳۰ درجه و ۲۳ دقیقه عرض جغرافیایی و ۵۶ درجه طول جغرافیایی قرار دارد و حداکثر دمای مطلق ۴۳ درجه، حداقل دمای مطلق ۱۶/۶- درجه، متوسط دمای سالیانه ۱۸/۱ درجه سانتی‌گراد و متوسط بارندگی سالیانه ۷۷/۹ میلی‌متر می‌باشد. در آزمایش اول که در شرایط آبیاری نرمال اجرا گردید، واحدهای آزمایشی بر اساس ۶۰ میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A از زمان کاشت تا پایان دوره رشد گیاه آبیاری شدند و در آزمایش‌های دوم و سوم که به ترتیب در شرایط تنش ملایم و شدید آبی اجرا شدند آبیاری واحدهای آزمایشی به ترتیب براساس ۹۰ و ۱۲۰ میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیر انجام گرفت. زمان شروع اعمال تنش آبی پس از استقرار گیاه در مرحله ۱۰-۸ برگی بود. انتخاب ۱۶ اکوتیپ گاودانه باتوجه به نتایج آزمایش صحافی و ملکی زنجانی (۱۷) از بررسی تنوع ژنتیکی ۴۸ اکوتیپ گاودانه متعلق به استان‌های آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، اردبیل و زنجان از لحاظ صفات

جدول ۱- اکوتیپ‌های گاودانه مورد استفاده در آزمایش

شماره	نام توده	محل جمع‌آوری (استان-شهرستان-روستا)	شماره	نام توده	محل جمع‌آوری (استان-شهرستان-روستا)
۱	بهل	آذربایجان شرقی-اهر-روستای بهل	۹	میدان	آذربایجان غربی-خوی-روستای میدان
۲	شربیان	آذربایجان شرقی-سراب-روستای شربیان	۱۰	آل‌هاشم	اردبیل-خلخال-روستای آل‌هاشم
۳	حاجی کرد	آذربایجان شرقی-مراغه-روستای حاجی کرد	۱۱	قره آغاچ	اردبیل-گرمی-روستای قره آغاچ
۴	بایقوت	آذربایجان شرقی-ملکان-روستای بایقوت	۱۲	ساربانلار	اردبیل-مشکین شهر-روستای ساربانلار
۵	شیخدرآباد	آذربایجان شرقی-میانه-روستای شیخدرآباد	۱۳	سقزچی	اردبیل-نمین-روستای سقزچی
۶	برازین	آذربایجان شرقی-هریس-روستای برازین	۱۴	داش بلاغ	زنجان-ایهر-روستای داش بلاغ
۷	قورول	آذربایجان غربی-چالدران-روستای قورول	۱۵	چومالو	زنجان-زنجان-روستای چومالو
۸	الند	آذربایجان غربی-خوی-روستای الند	۱۶	گلوجه	زنجان-زنجان-روستای گلوجه

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس مرکب برای صفات مورد بررسی در رژیم‌های آبیاری مختلف نشان داد (جدول ۲) که اکوتیپ‌ها از نظر تمام صفات مورد بررسی به استثناء صفت

وزن هزاردانه اختلاف معنی‌داری با هم داشتند که نشان‌دهنده وجود تنوع ژنتیکی بین اکوتیپ‌ها است و بنابراین امکان گزینش از این اکوتیپ‌ها برای صفات مذکور را در شرایط خشکی میسر می‌سازد.

ارتفاع گیاه

اکوتیپ‌های ال‌ند، چومالو و بایقوت کمترین حساسیت را به کاهش آبیاری نشان دادند و ارتفاع آن‌ها به ترتیب حدود ۳/۳، ۳/۶ و ۵/۴ درصد کاهش یافت. در شرایط تنش شدید اکوتیپ‌های شریبان و داش‌بلاغ بیشترین حساسیت را به کاهش آبیاری نسبت به محیط شاهد نشان دادند و ارتفاع آن‌ها به ترتیب حدود ۵۰/۴ و ۴۴/۷۵ درصد کاهش یافت ولی اکوتیپ‌های بایقوت، ال‌ند و چومالو کمترین حساسیت را به کاهش آبیاری نشان دادند و ارتفاع آن‌ها به ترتیب حدود ۷/۵، ۱۲/۳ و ۱۷/۳ درصد کاهش یافت. به نظر می‌رسد اکوتیپ‌هایی از گاو‌دانه که دارای ارتفاع بوته کوتاه‌تر در محیط شاهد بودند میزان کاهش ارتفاع آن‌ها در شرایط تنش ملایم و شدید کمتر بود.

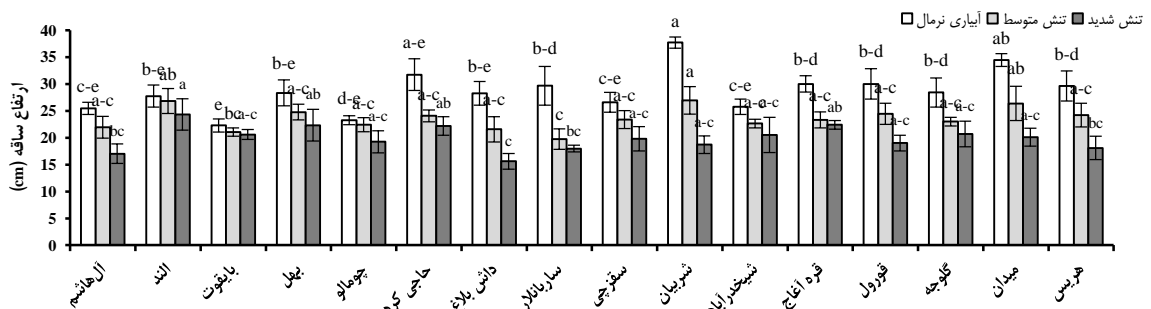
اعمال رژیم‌های مختلف آبیاری، اکوتیپ‌های گاو‌دانه و اثرات متقابل آن‌ها تأثیر معنی‌داری ($p < 0.01$) بر ارتفاع نهایی بوته‌ها داشتند (جدول ۲). روند کاهش آبیاری موجب کاهش ارتفاع اکوتیپ‌های گاو‌دانه شد، اما میزان کاهش ارتفاع اکوتیپ‌های مختلف گاو‌دانه نسبت به روند کاهش آبیاری متفاوت بود (نمودار ۱). اکوتیپ‌های شریبان، میدان و حاجی کرد بیشترین ارتفاع را در بین اکوتیپ‌های مورد بررسی در شرایط آبیاری نرمال داشتند. در شرایط تنش ملایم اکوتیپ‌های ساربانالار و شریبان بیشترین حساسیت را به کاهش آبیاری نسبت به محیط شاهد نشان دادند و ارتفاع آن‌ها به ترتیب حدود ۳۳/۵ و ۲۸/۵ درصد کاهش یافت ولی

جدول ۲- تجزیه واریانس مرکب صفات مورد مطالعه اکوتیپ‌های گاو‌دانه

Table 2. Combined Analysis of variance of the studied traits of bitter vetch ecotypes

صفه	تنش خشکی	خطای ۱	اکوتیپ	اکوتیپ × تنش خشکی	خطای ۲	ضریب تغییرات (%)
ارتفاع ساقه	۱۲۵۰/۲۱۹**	۵۲/۸۴۱	۵۰/۶۶۴**	۲۲/۹۰۶*	۱۳/۹۵۲	۱۵/۵۳
طول ریشه	۳۱/۸۸۷ ^{ns}	۱۰/۶۷۲	۲۱/۵۹۰**	۸/۱۵۷*	۵/۲۲۵	۱۶/۲۲
تعداد غلاف در بوته	۲۹۶۵/۸۸۸**	۱/۵۰۱	۵۲/۷۹۲**	۱۴/۳۱۶*	۸/۵۰۷	۱۵/۱۴
تعداد دانه در غلاف	۲/۲۴۲**	۰/۰۱۶	۰/۲۸۳**	۰/۱۴۷**	۰/۰۳۰	۹/۵۰
تعداد دانه در بوته	۱۷۲۸۰/۴۱۷**	۸/۲۹۷	۴۳۸/۴۳۷**	۱۷۱/۲۲۵**	۵۴/۳۵۷	۲۰/۰۵۲
وزن هزار دانه	۳۵/۱۶۷ ^{ns}	۱۸/۳۹۴	۲۵/۷۶۴ ^{ns}	۲۳/۰۹۳ ^{ns}	۱۴/۹۰۶	۱۲/۵۸
وزن خشک اندام هوایی	۴۱۴۹۷/۸۶۹**	۸۷/۰۳۷	۶۵۱/۶۱۹**	۲۶۱/۲۶۶**	۹۷/۰۳۵	۱۵/۰۱
عملکرد دانه	۶۳۸۳/۱۹۸**	۵/۶۰۱	۲۲۹/۴۷۳**	۶۶/۵۲۴**	۳۰/۳۵۷	۲۴/۵۳

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد و ns: غیر معنی‌دار

شکل ۱- مقایسه میانگین ارتفاع ساقه اکوتیپ‌های گاو‌دانه در رژیم‌های مختلف آبیاری (در هر رژیم آبیاری، میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک براساس آزمون دانکن در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری ندارند)
Figure 1. Means comparisons for stem height of bitter vetch ecotypes in each irrigation regime

و همکاران (۴) با بررسی تأثیر تنش خشکی بر گیاه نخود نشان دادند تنش خشکی موجب کاهش ارتفاع بوته شده است.

طول ریشه

با وجود اینکه اثر رژیم‌های متفاوت آبیاری تأثیر معنی‌داری بر طول ریشه نداشت، ولی اثر اکوتیپ‌های گاو‌دانه و اثرات متقابل آن‌ها بر طول نهایی ریشه معنی‌دار بود (جدول ۲) ($P < 0.05$). به‌طور میانگین در سطوح مختلف آبیاری اکوتیپ ساربانالار دارای بیشترین طول ریشه بود (جدول ۳). با وجود این موضوع اکوتیپ‌های گاو‌دانه از نظر صفت طول ریشه در شرایط آبیاری‌های شاهد، تنش رطوبتی ملایم و شدید واکنش‌های متفاوتی از خود نشان دادند به‌طوری که در محیط شاهد اکوتیپ ساربانالار و بایقوت به ترتیب بیشترین و

به‌طور کلی پدیده رشد نتیجه فعالیت‌های حیاتی در شرایطی است که گیاه آب کافی در اختیار داشته باشد، در صورت عدم تأمین آب کافی به دلیل کاهش فشار تورژسانس سلول‌های در حال رشد و اثر بر طول سلول‌ها، کاهش ارتفاع رخ خواهد داد (۳). ضابط و همکاران (۲۱) نیز با بررسی اثر تنش خشکی بر صفات مختلف در گیاه ماش بیان داشتند کاهش تقسیمات سلولی موجب کاهش رشد گیاه و ارتفاع بوته می‌شود. چائی‌چی و همکاران (۵) طی بررسی اثر تنش خشکی بر خصوصیات رشد رویشی و اجزای عملکرد دانه گیاه نخودسیاه دریافتند که بین ارتفاع بوته در لاین‌های مختلف تفاوت معنی‌داری وجود دارد و ارتفاع بوته در زمان تنش خشکی به‌طور معنی‌داری کاهش یافته است. امیری ده‌احمدی

محدود و یا ضعیف‌تر می‌کند و در این شرایط، عوامل محیطی عمدتاً تعیین‌کننده‌ی ویژگی‌های ریشه خواهد بود. به‌عبارت‌دیگر در آبیاری متعادل پتانسیل ژنتیکی ژنوتیپ‌ها، تعیین‌کننده‌ی ویژگی‌های ریشه از جمله طول ریشه خواهد بود ولی با طولانی‌تر شدن مدت و یا شدت تنش، شرایط محیطی مانع از بروز ژنتیکی ژنوتیپ‌ها می‌شود و در این زمان عوامل محیطی عمدتاً تعیین‌کننده‌ی ویژگی‌های ریشه خواهد بود. همچنین ساکسنا (۱۹) در مطالعه‌ی عمق ریشه‌دهی در نخود کابلی بیان داشت که عمق نفوذ ریشه تحت تأثیر رطوبت منطقه فعالیت ریشه قرار می‌گیرد.

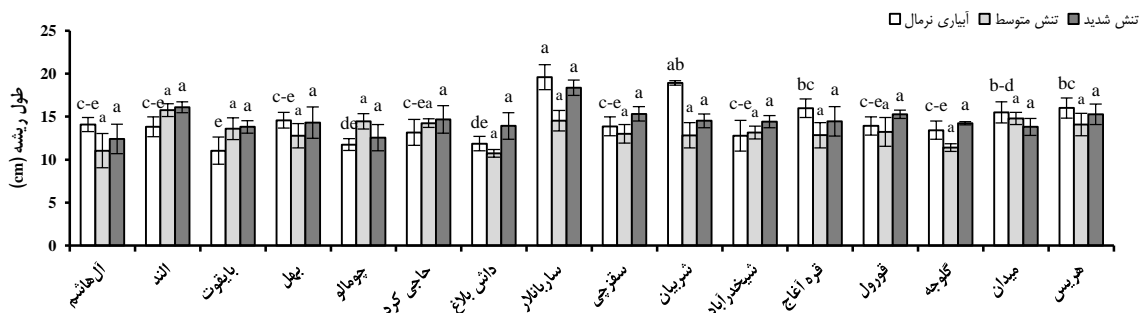
کمترین طول ریشه را به‌خود اختصاص دادند ولی در تنش ملایم و شدید بین اکوتیپ‌ها از لحاظ طول ریشه در زمان رسیدگی اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد (نمودار ۲). به‌نظر می‌رسد که طول نهایی ریشه در اکوتیپ‌های گاودانه مورد بررسی واکنش مشابهی را به تنش ملایم و شدید خشکی نشان داده‌اند. نتایج مطالعه حاضر با یافته‌های گنجلی و باقری (۹) مطابقت داشت. ایشان با ارزیابی خصوصیات مورفولوژیکی ریشه نخود در واکنش به تنش خشکی بیان داشتند با افزایش مدت زمانی که گیاه در شرایط تنش خشکی قرار می‌گیرد و تنش را بیشتر تجربه می‌کند، شرایط محیطی حاکم بر گیاه قابلیت‌های ژنتیکی ژنوتیپ‌ها را برای رشد،

جدول ۳- مقایسه میانگین رژیم‌های آبیاری و اکوتیپ‌های گاودانه بر روی صفات مورد بررسی

Table 3. Means comparisons of irrigation regimes and bitter vetch ecotypes for the studied traits

اثرات اصلی	ارتفاع ساقه (cm)	طول ریشه (cm)	تعداد غلاف در بوته	تعداد دانه در غلاف	تعداد دانه در بوته	وزن هزار دانه (g)	وزن خشک اندام هوایی (g/m ²)	عملکرد دانه (g/m ²)
رژیم‌های آبیاری								
آبیاری نرمال	۲۸/۷۰ ^a	۱۴/۳۹ ^{۳a}	۲۶/۲۷ ^a	۲/۰۳۹ ^{۶a}	۵۴/۰۵۹ ^a	۳۰/۴۴۶ ^a	۹۳/۶۴ ^{۱a}	۳۲/۹۲۷ ^a
تنش ملایم	۲۳/۵۳ ^b	۱۳/۲۸ ^{۱a}	۱۸/۸۳ ^b	۱/۸۴ ^b	۳۴/۸۸ ^b	۳۱/۵۷۷ ^a	۵۹/۳۱ ^b	۲۱/۴۲ ^b
تنش شدید	۱۹/۰۶ ^c	۱۴/۵۹ ^{۰a}	۱۲/۶۷ ^c	۱/۶۶ ^c	۲۱/۳۵ ^c	۲۸/۹۹ ^{۲a}	۴۳/۸۹ ^{۷c}	۱۳/۰۳ ^c
اکوتیپ‌های گاودانه								
آل‌هاشم	۲۱/۴۹ ^g	۱۲/۵۱ ^{۳fg}	۱۸/۱۶ ^{۴d}	۱/۵۵ ^{۸g}	۲۹/۶۸ ^f	۳۱/۹۵ ^{۵a}	۵۷/۶۷ ^{۳f}	۱۷/۵۰ ^{۹f}
الند	۲۶/۲۸ ^{a-c}	۱۵/۲۲ ^{bc}	۲۰/۹۴ ^{bc}	۱/۸۰ ^{۲d-f}	۳۷/۷۰ ^{۷c-e}	۳۰/۳۱ ^{۹a}	۶۶/۹۸ ^{۳c-e}	۲۳/۱۰ ^{۰c-e}
بایقوت	۲۱/۳۰ ^{۳e}	۱۲/۸۱ ^{۹e-g}	۲۶/۲۴ ^{۴a}	۱/۹۸ ^{۳a-c}	۵۳/۹۳ ^{۶a}	۳۱/۸۶ ^{۰a}	۸۲/۳۴ ^{۵a}	۳۵/۰۳ ^a
بهل	۲۵/۱۳ ^{۵a-f}	۱۳/۸۸ ^{۴b-g}	۱۷/۶۸ ^{۵d}	۱/۷۶ ^{۴ef}	۳۱/۸۴ ^{۰ef}	۳۲/۴۴ ^{۴a}	۶۴/۶۳ ^{۰c-f}	۲۰/۰۳ ^{۴d-f}
چومالو	۲۱/۶۴ ^{۴fg}	۱۲/۹۲ ^{۷d-g}	۱۸/۱۴ ^{۸d}	۱/۹۲ ^{۲b-d}	۲۶/۶۳ ^{۰c-e}	۲۷/۷۹ ^{۳a}	۵۹/۸۲ ^{۳ef}	۲۰/۱۵ ^{۲d-f}
حاجی کرد	۲۵/۹۹ ^{a-d}	۱۴/۰۲ ^{۹b-f}	۱۷/۷۳ ^{۶d}	۱/۶۸ ^{۳fg}	۳۰/۰۱ ^{۰f}	۳۱/۷۳ ^{۰a}	۵۹/۴۲ ^{۳ef}	۱۸/۷۲ ^{۸ef}
داش بلاغ	۲۱/۸۱ ^{۵e-g}	۱۲/۱۶ ^{۹g}	۱۸/۱۰ ^{۵d}	۱/۷۵ ^{۴ef}	۳۳/۴۰ ^{۲d-f}	۳۲/۸۱ ^{۱a}	۵۷/۵۹ ^{۴f}	۲۱/۰۱ ^{۶d-f}
ساربانلار	۲۲/۴۶ ^{۲d-g}	۱۷/۵۰ ^{۳a}	۱۸/۳۲ ^{۱d}	۱/۸۰ ^{۰d-f}	۳۴/۸۳ ^{۷d-f}	۲۹/۳۵ ^{۸a}	۶۹/۷۱ ^{۸cd}	۱۹/۸۰ ^{۹d-f}
سقرچی	۲۳/۲۵ ^{۳c-g}	۱۴/۰۶ ^{۵b-f}	۲۱/۰۸ ^{۳b}	۲/۱۱ ^{۸a}	۴۵/۳۹ ^{۵b}	۲۹/۶۹ ^{۹a}	۶۷/۹۹ ^{۰cd}	۲۸/۱۱ ^{۷b}
شربیان	۲۷/۷۷ ^{۴a}	۱۵/۴۲ ^{۵b}	۱۸/۷۸ ^{۱b-d}	۱/۸۱ ^{۲d-f}	۳۵/۴۷ ^{۵c-f}	۳۲/۸۲ ^{۸a}	۶۳/۳۲ ^{۹d-f}	۲۰/۸۵ ^{۳d-f}
شیخدرآباد	۲۲/۹۵ ^{۶c-g}	۱۳/۴۵ ^{۱c-g}	۱۸/۶۵ ^{۷cd}	۱/۸۹ ^{۵c-e}	۳۶/۸۱ ^{۲c-e}	۳۱/۴۱ ^{۳a}	۵۷/۵۲ ^{۷f}	۲۳/۰۹ ^{۴c-e}
قره آغاج	۲۵/۲۳ ^{۵a-e}	۱۴/۴۲ ^{۶b-e}	۱۹/۰۹ ^{۷b-d}	۲/۰۹ ^{۰a}	۴۰/۱۰ ^{۰bc}	۳۰/۶۷ ^{۷a}	۷۸/۴۲ ^{۴ab}	۲۵/۹۹ ^{۰bc}
قورول	۲۴/۴۷ ^{۸a-g}	۱۴/۱۳ ^{۷b-f}	۱۸/۵۹ ^{۰cd}	۱/۸۷ ^{۶c-e}	۳۵/۶۰ ^{۸c-f}	۳۰/۴۲ ^{۳a}	۷۱/۶۹ ^{۹bc}	۲۳/۴۲ ^{۴cd}
گلوجه	۲۴/۰۳ ^{۰b-g}	۱۳/۰۲ ^{۴d-g}	۱۹/۱۳ ^{۰b-d}	۲/۰۴ ^{۳ab}	۳۸/۷۳ ^{۵cd}	۳۰/۹۸ ^{۰a}	۶۵/۹۴ ^{۱c-e}	۲۳/۵۵ ^{۱cd}
میدان	۲۶/۹۷ ^{۷ab}	۱۴/۶۹ ^{۱b-d}	۱۸/۷۸ ^{۱c-d}	۱/۷۹ ^{۲d-f}	۳۴/۷۳ ^{۷d-f}	۳۰/۶۲ ^{۱a}	۶۷/۱۷ ^{۰c-e}	۲۰/۵۲ ^{۳d-f}
هریس	۲۳/۹۶ ^{۰b-g}	۱۵/۱۱ ^{۹bc}	۱۸/۷۲ ^{۲cd}	۱/۷۰ ^{۷f}	۳۲/۸۳ ^{۵d-f}	۲۷/۹۲ ^{۵a}	۵۹/۶۳ ^{۱ef}	۱۸/۴۴ ^{۲f}

میانگین‌های که در یک ستون دارای حروف مشترک می‌باشند بر اساس آزمون دانکن با هم تفاوت معنی‌داری در سطح ۵ درصد ندارند.

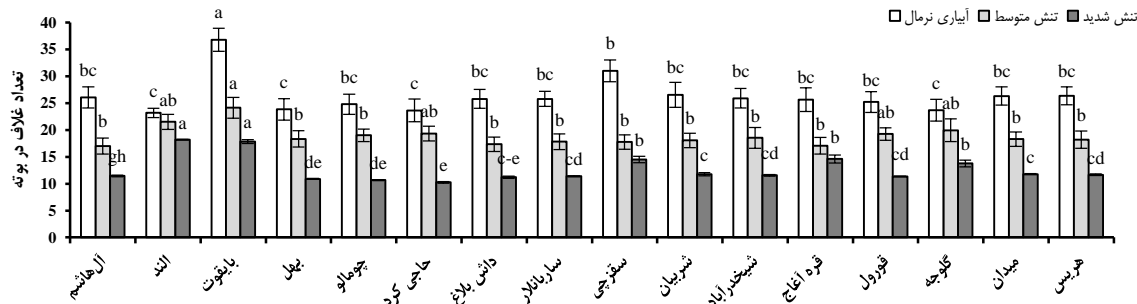

شکل ۲- مقایسه میانگین طول ریشه اکوتیپ‌های گاودانه در رژیم‌های مختلف آبیاری (در هر رژیم آبیاری، میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک بر اساس آزمون دانکن در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری ندارند)
Figure 2. Means comparisons for root length of bitter vetch ecotypes in each irrigation regime

تعداد غلاف در بوته

درصد کاهش نسبت به شاهد در آبیاری تنش ملایم و تنش شدید به تعداد حدود ۲۴ و ۱۸ رسید. از طرفی اکوتیپ ال‌هاشم کمترین حساسیت را نسبت به کاهش آبیاری نشان داد و تعداد غلاف در بوته آن با ۷ و ۲۱ درصد کاهش نسبت به شاهد در آبیاری تنش ملایم و تنش شدید به تعداد حدود ۲۱ و ۱۸ رسید. چائی‌چی و همکاران (۵) در نخودسیاه، ضابط و همکاران (۲۱) در ماش و امیری‌ده‌احمدی و همکاران (۴) در نخود گزارش کردند که با کاهش آب، تعداد غلاف در بوته در سطوح مختلف تنش آبی کاهش معنی‌داری از خود نشان می‌دهند.

رژیم‌های مختلف آبیاری، اکوتیپ‌های گاو‌دانه و اثرات متقابل آن‌ها تأثیر معنی‌داری در سطح پنج درصد بر تعداد غلاف در بوته داشتند (جدول ۲). اکوتیپ بایقوت دارای بیشترین تعداد غلاف در بوته بود (جدول ۳). به‌صورت کلی تعداد غلاف در بوته در تمام اکوتیپ‌ها با افزایش سطح تنش آبیاری یک روند کاهشی نشان داد اما میزان کاهش در اکوتیپ‌های مختلف متفاوت بود (نمودار ۳). پرغلاف‌ترین اکوتیپ مورد بررسی در سطوح مختلف رژیم آبیاری بایقوت بود اما تعداد غلاف در بوته آن به‌ترتیب با حدود ۳۴/۴ و ۵۱/۵

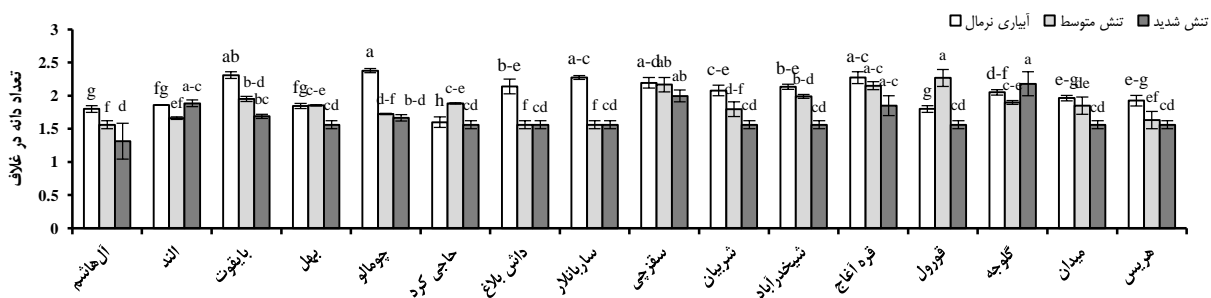

شکل ۳- مقایسه میانگین تعداد غلاف در بوته اکوتیپ‌های گاو‌دانه در رژیم‌های مختلف آبیاری (در هر رژیم آبیاری، میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک براساس آزمون دانکن در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری ندارند)
Figure 3. Means comparisons for pod number per plant of bitter vetch ecotypes in each irrigation regime

تعداد دانه در غلاف

ساربانلار، قره‌آغاج و سقزچی، در تنش ملایم اکوتیپ‌های قورول، سقزچی و قره‌آغاج و در تنش شدید اکوتیپ‌های گلوجه، سقزچی، ال‌ند و قره‌آغاج دارای بیشترین تعداد دانه در غلاف بودند (نمودار ۴). به‌نظر می‌رسد تعداد غلاف در اکثر اکوتیپ‌ها با افزایش سطح تنش آبیاری از یک روند نسبتاً کاهشی پیروی کرده است. چائی‌چی و همکاران (۵) و ضابط و همکاران (۲۱) به‌ترتیب با بررسی مقاومت لاین‌های نخودسیاه و ماش به تنش خشکی، نشان دادند با افزایش شدت تنش، تعداد دانه در غلاف به‌طور معنی‌داری کاهش یافته است.

اثر رژیم‌های متفاوت آبیاری، اکوتیپ‌های گاو‌دانه و اثرات متقابل آن‌ها بر تعداد دانه در بوته معنی‌دار بود (جدول ۲) ($p < 0.01$). تعداد دانه در غلاف اکوتیپ‌ها تحت شرایط تنش کاهش یافت (جدول ۳). در سطوح مختلف رژیم آبیاری اکوتیپ‌های سقزچی، قره‌آغاج، گلوجه و بایقوت دارای بیشترین و اکوتیپ‌های حاجی‌کرد و ال‌هاشم کمترین تعداد دانه در غلاف بودند. سطوح مختلف رژیم آبیاری نسبت به یکدیگر اثر معنی‌داری روی تعداد دانه در غلاف داشتند (جدول ۳). در رژیم آبیاری شاهد اکوتیپ‌های چومالو، بایقوت،

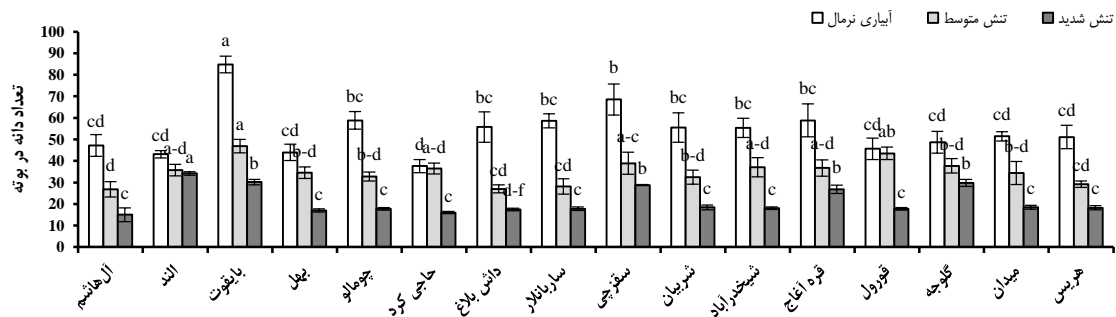

شکل ۴- مقایسه میانگین تعداد دانه در غلاف اکوتیپ‌های گاو‌دانه در رژیم‌های مختلف آبیاری (در هر رژیم آبیاری، میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک براساس آزمون دانکن در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری ندارند)
Figure 4. Means comparisons for seed number per pod of bitter vetch ecotypes in each irrigation regime

تعداد دانه در بوته

اعمال رژیم‌های مختلف آبیاری، اکوتیپ‌های گاودانه و اثرات متقابل آن‌ها تأثیر معنی‌داری ($p < 0.01$) بر تعداد دانه در بوته داشتند (جدول ۲). به‌طور میانگین اکوتیپ بایقوت دارای بالاترین تعداد دانه در بوته و اکوتیپ‌های حاجی کرد و آل‌هاشم دارای کمترین تعداد دانه در بوته بودند (جدول ۳). تعداد دانه در بوته برای کلیه اکوتیپ‌های گاودانه با افزایش سطح تنش آبیاری از یک روند کاهشی تبعیت نمود (نمودار ۵). کاهش باروری و لقاح در اثر تنش خشکی می‌تواند باعث

کاهش تعداد دانه در بوته گردد (۱۸). در شرایط آبیاری شاهد: اکوتیپ بایقوت، در شرایط آبیاری تنش ملایم: اکوتیپ‌های بایقوت، قورول، سقزچی، شیخ‌آباد، قره‌آغاج، حاجی کرد و الوند و در شرایط آبیاری تنش شدید: اکوتیپ الوند پرغلاف‌ترین اکوتیپ‌های مورد بررسی در هر رژیم آبیاری بودند (نمودار ۳). کاهش در تعداد دانه در بوته در اثر تنش خشکی در عدس توسط صالحی و همکاران (۱۸)، در نخودسیاه توسط چائی‌چی و همکاران (۵) و در نخود توسط امیری‌ده‌احمدی و همکاران (۴) نیز گزارش شده است.

شکل ۵- مقایسه میانگین تعداد دانه در بوته اکوتیپ‌های گاودانه در رژیم‌های مختلف آبیاری (در هر رژیم آبیاری، میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک براساس آزمون دانکن در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری ندارند)
Figure 5. Means comparisons for seed number per plant of bitter vetch ecotypes in each irrigation regime

وزن هزاردانه

اثر رژیم‌های متفاوت آبیاری، اکوتیپ‌های گاودانه و اثرات متقابل آن‌ها بر تعداد دانه در بوته معنی‌دار نبود (جدول ۲). به‌نظر می‌رسد که وزن هزاردانه تحت تأثیر کمبود آب قرار نگرفته است. این مشاهدات با نتایج ضابط و همکاران (۲۱) در گیاه ماش مطابقت داشت. ولی چائی‌چی و همکاران (۵) با بررسی اثر تنش خشکی بر لاین‌های نخودسیاه، نشان دادند با افزایش شدت تنش، وزن هزاردانه کاهش یافته است. همچنین امیری‌ده‌احمدی و همکاران (۴) نیز با ارزیابی ژرم‌پلاسم نخود برای مقاومت به خشکی، کاهش وزن صدانه را گزارش کردند. این نتایج با یافته‌های مطالعه حاضر تناقض دارد، که می‌تواند به‌دلیل غیرقابل‌مقایسه بودن شرایط محیطی آزمایش‌ها و یا متفاوت بودن نوع گیاه مورد بررسی باشد. با این‌وجود در تحقیق حاضر این صفت حدود سه درصد افزایش نسبت به شاهد در آبیاری تنش ملایم و حدود چهار درصد کاهش نسبت به شاهد در آبیاری تنش شدید را نشان داد (جدول ۳). به‌طور میانگین در سطوح مختلف رژیم آبیاری اکوتیپ شربیان دارای بیشترین و اکوتیپ چومالو دارای کمترین وزن هزار دانه بودند (جدول ۳).

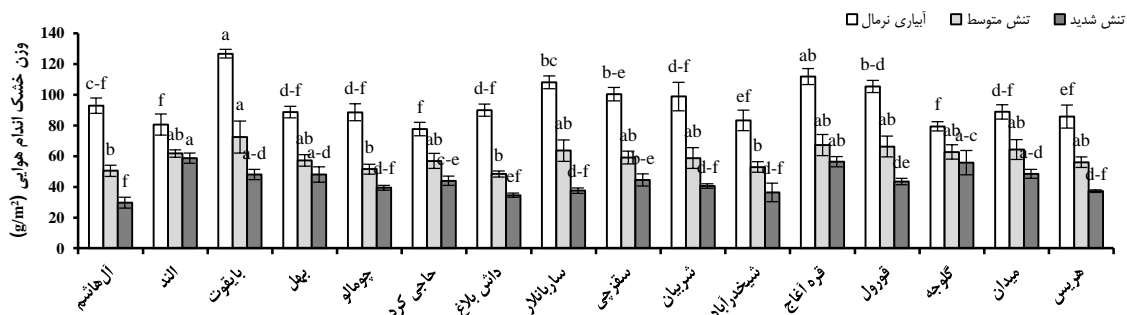
وزن خشک اندام هوایی

اعمال رژیم‌های مختلف آبیاری، اکوتیپ‌های گاودانه و اثرات متقابل آن‌ها تأثیر معنی‌داری ($p < 0.01$) بر وزن خشک اندام هوایی بوته‌ها داشتند (جدول ۲). افزایش سطح تنش

آبیاری بر روی وزن خشک اندام‌های هوایی شامل برگ، ساقه و کل گیاه اثر گذاشت، به‌طوری که حتی در شرایط تنش ملایم نسبت به شاهد تفاوت معنی‌داری در وزن خشک اندام‌های هوایی مشاهده شد (جدول ۳). کاهش معنی‌دار وزن خشک اندام‌های هوایی با افزایش شدت تنش، احتمالاً به‌دلیل کمبود آب و بسته‌شدن روزنه‌ها و در نتیجه کاهش فتوسنتز در گیاه صورت می‌گیرد. اگرچه این صفت تحت کنترل ژنتیکی است ولی شدیداً تحت تأثیر محیط نیز قرار دارد. در شرایط تنش خشکی، دهیدراتاسیون و کاهش حجم سلولی در شاخه‌ها بیشتر از ریشه‌ها می‌باشد. لذا تحت این شرایط ذخایر فتوسنتزی بیشتری به ریشه‌ها اختصاص داده می‌شود و وزن اندام‌های هوایی کاهش می‌یابد، گیاه بیشتر انرژی خود را صرف حفظ و بقا در شرایط تنش می‌کند و در نتیجه رشد و توسعه سلولی خود را کند و در شدیدترین حالت تنش متوقف می‌کند (۶). سپهوند و اشرف جعفری (۲۰) نیز طی بررسی تنش خشکی بر عملکرد و کیفیت علوفه ۱۴ توده بومی گاودانه دریافتند که عملکرد علوفه تحت تأثیر منفی افزایش سطح تنش آبیاری قرار گرفته است و بین توده‌های بومی مورد مطالعه تفاوت معنی‌داری وجود داشت. نتایج آزمایش حاضر در خصوص کاهش عملکرد بیولوژیک در اثر تنش خشکی با نتایج گزارش‌شده توسط چائی‌چی و همکاران (۵) در نخودسیاه، ضابط و همکاران (۲۱) در ماش و امیری‌ده‌احمدی و همکاران (۴) در نخود تطابق دارد.

به ترتیب حدود ۲۷/۱ و ۲۹/۷ درصد کاهش یافت. به طور کلی در شرایط تنش شدید اکوتیپ‌های ال‌هاشم، قره‌آعاج، گلوجه، میدان، بهل و بایقوت بیشترین وزن خشک اندام‌های هوایی را تولید کردند، از طرف دیگر در شرایط آبیاری شاهد اکوتیپ‌های قره‌آعاج و بایقوت تولید وزن خشک اندام‌های هوایی بالایی را نشان دادند (نمودار ۶)، لذا باتوجه به امکان استفاده از گیاه گاودانه به‌عنوان علوفه دام، اکوتیپ‌های قره‌آعاج و بایقوت به‌عنوان بهترین اکوتیپ‌ها با پتانسیل عملکرد علوفه بالا و متحمل به خشکی شناخته شدند و امکان گزینش در بین اکوتیپ‌های مزبور برای مقاومت به خشکی وجود دارد.

در شرایط آبیاری تنش ملایم اکوتیپ‌های داش‌بلاغ، آل‌هاشم و بایقوت بیشترین حساسیت را به کاهش آبیاری نسبت به محیط شاهد نشان دادند و ارتفاع آن‌ها به ترتیب حدود ۴۶/۱، ۴۵/۷ و ۴۲/۸ درصد کاهش یافت ولی اکوتیپ‌های گلوجه و ال‌ند کمترین حساسیت را به کاهش آبیاری نشان دادند و وزن خشک اندام‌های هوایی آن‌ها به ترتیب حدود ۲۱ و ۲۳/۳ درصد کاهش یافت. در رژیم آبیاری تنش شدید اکوتیپ‌های آل‌هاشم، ساربانلار، بایقوت و داش‌بلاغ بیشترین حساسیت را به کاهش آبیاری نسبت به محیط شاهد نشان دادند و وزن خشک اندام‌های هوایی به ترتیب حدود ۶۸، ۶۵/۲ و ۶۱/۵ درصد کاهش یافت ولی اکوتیپ‌های ال‌ند و گلوجه کمترین حساسیت را به کاهش آبیاری نشان دادند و وزن خشک اندام‌های هوایی آن‌ها

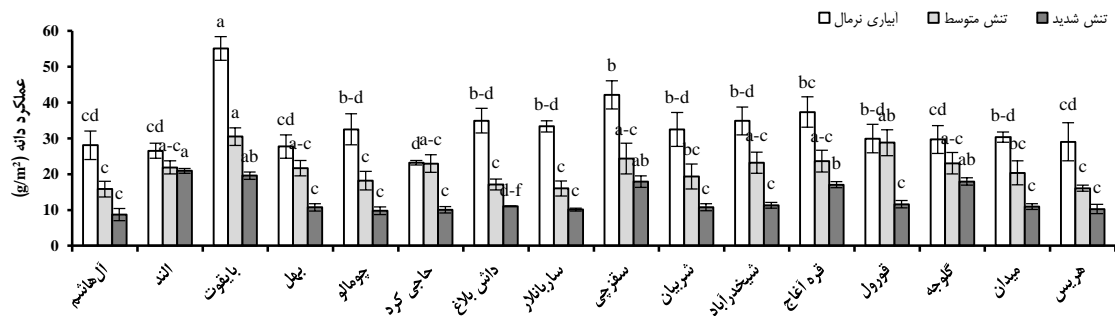

شکل ۶- مقایسه میانگین وزن خشک اندام‌های اکوتیپ‌های گاودانه در رژیم‌های مختلف آبیاری (در هر رژیم آبیاری، میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک براساس آزمون دانکن در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری ندارند)
Figure 6. Means comparisons for biomass of bitter vetch ecotypes in each irrigation regime

در شرایط تنش خشکی است (۱۰). واکنش اکوتیپ‌های مختلف گاودانه از لحاظ صفت عملکرد دانه در کرت نسبت به شیب کاهش آبیاری متفاوت بود. در این آزمایش در شرایط آبیاری شاهد: اکوتیپ‌های بایقوت و سقزچی، در شرایط تنش ملایم: اکوتیپ‌های بایقوت، قورول، سقزچی، قره‌آعاج، شیخدرآباد، گلوجه، حاجی‌کرد، ال‌ند و بهل در تنش ملایم و در شرایط تنش شدید: اکوتیپ‌های ال‌ند، بایقوت، گلوجه و سقزچی پرتولیدترین اکوتیپ‌های مورد بررسی بودند (نمودار ۷). اکوتیپ‌های ال‌ند، بایقوت، گلوجه و سقزچی توانستند با داشتن ارتفاع ساقه بلندتر و تولید تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و تعداد دانه در بوته بیشتر برتری خود را نسبت به سایر اکوتیپ‌ها در شرایط تنش خشکی به اثبات برسانند.

عملکرد دانه

اثر رژیم‌های متفاوت آبیاری، اکوتیپ‌های گاودانه و اثرات متقابل آن‌ها بر عملکرد دانه در کرت معنی‌دار بود (جدول ۲) ($p < 0.01$). در شرایط تنش ملایم و شدید مقدار کاهش عملکرد نسبت به آبیاری شاهد به‌طور میانگین به ترتیب حدود ۳۵ و ۶۰/۵ درصد بود (جدول ۳). کاهش عملکرد دانه در اثر تنش خشکی توسط چائی‌چی و همکاران (۵)، ضابط و همکاران (۲۱) و امیری ده‌احمدی و همکاران (۴) نیز گزارش شده است. عملکرد ژنوتیپ‌ها، نتیجه واکنش‌های سازگاری آن‌ها به شرایط اقلیمی و زراعی مناطق مختلف رویش آن‌ها می‌باشد (۳)، بنابراین همان‌طور که انتظار می‌رود تنوع وسیعی میان اکوتیپ‌ها از نظر عملکرد وجود دارد. کمبود آب و درجه حرارت‌های بالا احتمالاً از عوامل عمده کاهش شدید عملکرد

شکل ۷- مقایسه میانگین عملکرد دانه اکوتیپ‌های گاودانه در رژیم‌های مختلف آبیاری (در هر رژیم آبیاری، میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک براساس آزمون دانکن در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری ندارند)
Figure 7. Means comparisons for grain yield of bitter vetch ecotypes in each irrigation regime

نتایج حاصل از تحقیق حاضر نشان داد تنوع ژنتیکی در اکوتیپ‌های گاودانه مورد مطالعه از نظر مقاومت به تنش خشکی وجود داشت و زمینه‌ای مناسب برای اصلاح را فراهم می‌آورد. از این یافته‌ها می‌توان استنباط نمود که در انتخاب اکوتیپ‌های گاودانه برای شرایط خشکی به‌عنوان علوفه دام باید به صفت ارتفاع بوته توجه شود. اکوتیپ‌های قره‌اغاج و بایقوت با تولید وزن خشک اندام هوایی بیشتر نسبت به سایر اکوتیپ‌های مورد بررسی در شرایط مطلوب و تنش خشکی، برتری داشتند. به‌منظور گزینش اکوتیپ‌های گاودانه برای شرایط خشکی برای مصرف دانه باید به صفات ارتفاع ساقه، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و تعداد دانه در بوته توجه گردد و اکوتیپ‌های بایقوت و سقرچی با تولید عملکرد دانه بیشتر نسبت به سایر اکوتیپ‌های مورد مطالعه در شرایط مطلوب و تنش خشکی، برتری داشتند و می‌توانند به‌عنوان اکوتیپ‌های متحمل به خشکی در برنامه‌های به‌نژادی آینده مورد استفاده قرار گیرند.

همان‌طور که گفته شد این اکوتیپ‌ها مقادیر بالاتری از تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و تعداد دانه در بوته را در شرایط تنش داشتند که موجب به‌وجود آمدن یک مخزن قوی برای استفاده از آسمیلات‌های سنتز شده توسط برگ‌ها و یا ذخیره شده در ساقه می‌شوند. اکوتیپ‌های ال‌ند و گلوجه علی‌رغم تولید مقدار دانه زیاد در شرایط تنش، محصول قابل قبول در شرایط آبیاری شاهد تولید نکردند، در صورتی که اکوتیپ‌های بایقوت و سقرچی بیشترین تولید مقدار دانه در شرایط آبیاری شاهد را نیز نشان دادند و دارای سازگاری به شرایط آبیاری مطلوب و تنش بودند. باتوجه به اینکه ژنوتیپ‌هایی که در شرایط آبیاری مناسب و آبیاری محدود، عملکرد یکسانی داشته باشند یا حداقل اختلاف عملکرد آن‌ها کم باشد نسبت به خشکی دارای مقاومت نسبی هستند (۱)، بنابراین اکوتیپ‌های بایقوت و سقرچی به‌عنوان بهترین اکوتیپ‌های با پتانسیل تولید بالا و متحمل به خشکی شناخته شدند و می‌توان از این اکوتیپ‌ها در برنامه‌های آبی دو رگ‌گیری در جهت افزایش عملکرد و مقاومت به خشکی استفاده کرد.

منابع

1. Abd Mishani, C. and J. Jafari Shabestari. 1988. Evaluation of wheat cultivars for drought resistance. Iranian Journal of Agriculture Science, 19(1-2): 37-43 (In Persian).
2. Abdullah, A.Y., M.M. Muwalla, R.I. Qudsieh and H.H. Titi. 2010. Effect of bitter vetch (*Vicia ervilia*) seeds as a replacement protein source of soybean meal on performance and carcass characteristics of finishing Awassi lambs. Tropical Animal Health and Production, 42: 293-300.
3. Ahmadi, A. and D.A. Baker. 2000. Stomatal and nonstomatal limitations of photosynthesis under water stress conditions in wheat plant. Iranian Journal of Agriculture Science, 31(4): 813-825 (In Persian).
4. Amiri Deh Ahmadi, S.R., M. Parsa and A. Gangali. 2011. The effects of drought stress at different phenological stages on morphological traits and yield components of chickpea (*Cicer arietinum* L.) under greenhouse conditions. Iranian Journal of Field Crops Research, 8(1): 157-166 (In Persian).
5. Chaichi, M.R., M. Rostamza and K. Sadat Esmailan. 2004. Tolerance evaluation of chickpea accessions to drought stress under different irrigation systems during generative growth stage. Journal of Agricultural Science and Natural Resource, 10(4): 55-64 (In Persian).
6. Edalati Fard, L., S. Galeshi, A. Soltani and F. Akram Ghaderi. 2007. The role of morphophysiological traits in drought tolerance of cotton genotypes. Journal of Agricultural Science and Natural Resource, 13(2) (In Persian).
7. Fakhre Vaezi, A. 2013. Evaluation of yield stability and adaptability of vetch varieties (*Vicia ervilia*) in dryland conditions. Journal of Agricultural Science and Natural Resource, 15: 51-55 (In Persian).

8. Fathi Rezaee, V., M. Valizadeh, Kh. Alizadeh and S. Zehtab Salmasi. 2006. Evaluation of bitter vetch lines under irrigated and rainfed conditions. *Journal of Sustainable Agriculture and Production*, 2/20(1): 23-37 (In Persian).
9. Ganjali, A. and A. Bagheri. 2011. Evaluation of morphological characteristics of root chickpea (*Cicer arietinum* L.) in response to drought stress. *Iranian Journal of Pulses Research*, 1(2): 101-110 (In Persian).
10. Ganjali, A., A. Bagheri and H. Porsa. 2010. Evaluation of chickpea (*Cicer arietinum* L.) germplasm for drought resistance. *Iranian Journal of Field Crops Research*, 7(1): 183-194 (In Persian).
11. Haddad, S.G. 2006. Bitter vetch grains as a substitute for soybean meal for growing lambs-livestock. *Science*, 99: 221-225.
12. Huang, B. 2000. Role of root morphological and physiological characteristics in drought resistance of plant. In: R.E. Wilkinson (ed) *Plant Environmental Interaction*, Marcel Dekker Inc, New York, USA, 39-40 pp.
13. Manavalan, L.P., S.K. Gutikonda, L.S.P. Tram and H.T. Nguyen. 2009. Physiological and molecular approaches to improve drought resistance in soybean. *Plant Cell Physiology*, 50: 1260-1276.
14. Rastegar, M.A. 2005. Forage crops production. Brrahmand Publisher, Tehran, Iran, (In Persian).
15. Razmazar, V., N.M. Torbatinejad, J. Seifdavati and S. Hassani. 2012. Evaluation of chemical characteristics, rumen fermentation and digestibility of *Vicia sativa*, *Lathyrus sativus* and *Vicia ervilia* grain by *in vitro* methods. *Journal of Animal Science Researches*, 22(2): 107-119 (In Persian).
16. Sadeghi, G.H., J. Pourreza, A. Samei and H. Rahmani. 2009. Chemical composition and some anti-nutrient content of raw and processed bitter vetch (*Vicia ervilia*) seed for use as feeding stuff in poultry diet. *Tropical Animal Health and Production*, 41: 85-93.
17. Sahhafi, S.R. and B. Maleki Zanjani. 2016. Analysis of genetic variation for morphological and agronomic traits in bitter vetch landraces. The 2nd international and 14th National Iranian Crop Science Congress, Rasht, Iran, 1-5 (In Persian).
18. Salehi, M., A. Haghazari, F. Shekari and A. Faramarzi. 2006. Factor analysis of yield, yield components and some effective characters for drought resistance in lentil (*Lens culinaris* Medik). *Journal of Agroecology*, 2(4): 71-86 (In Persian).
19. Saxena, M.P. 2003. Management of agricultural drought: Agronomic and genetic options. Science Publishers, INC, India.
20. Sepahvand, A. and A. Ashraf Jafari. 2014. Study for yield and quality traits in 14 domestic populations of bitter vetch (*Vicia ervilia*) in optimum and dry condition in Khoramabad, Iran. *Agronomy Journal*, 102: 20-30 (In Persian).
21. Zabet, M., A.H. Hosein Zade, A. Ahmadi and F. Khialparast. 2003. Effect of water stress on different traits and determination of the best water stress index in mung bean (*Vigna radiate*). *Iranian Journal of Agriculture Science*, 34 (4): 889-898 (In Persian).

Evaluation of Drought Resistance of Bitter Vetch Ecotypes in Rafsanjan, Iran

Mohadeseh Ghanipour Govarki¹, Seyyed Rasoul Sakhafi², Aliakbar Mohammadi Mirik³
and Asghar Rahimi⁴

1- M.Sc. Student of Vali-e-Asr University of Rafsanjan

2- Assistant Professor of Vali-e-Asr University of Rafsanjan,

(Corresponding author: s.r.sakhafi@vru.ac.ir)

3 and 4- Assistant Professor and Associate Professor of Vali-e-Asr University of Rafsanjan

Received: January 11, 2019

Accepted: May 26, 2019

Abstract

The aim of this research was to assessment of drought tolerance in bitter vetch (*Vicia ervilia* L.) ecotypes. For this purpose, 16 ecotypes collected from four provinces (East Azerbaijan, West Azerbaijan, Ardabil and Zanjan) of Iran, were evaluated using randomized complete block design with four replications in three separate experiments (60, 90 and 120 mm water evaporation from A pan) during 2017-2018 growing season in the Research Field of Faculty of Agriculture at Vali-e-Asr University of Rafsanjan. The result of combined analysis of variance showed there were significant differences at 1% level between the ecotypes for all traits except thousand kernel weight in their reaction to drought stress. Drought stress caused decrease in stem height, root length, pod number per plant, seed number per pod, seed number per plant, biomass and grain yield, significantly. Ecotype Byghout produced the most biomass (by an average of 82.345 g/m²) and grain yield (by an average of 35.038 g/m²) over all irrigation levels. Means comparisons showed that ecotypes Ghareaghaj and Byghout (respectively) was more stable in biomass production as well as ecotypes Byghout and Saghazchi (respectively) was more stable in grain yield production across all irrigation levels. In general, these ecotypes that were less affected by drought stress can be used as promising genotypes in future breeding programs with the objective of enhanced drought resistance.

Keywords: Bitter Vetch, Drought Stress, Grain Yield, Resistance